

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

ΤΜΗΜΑ Α2

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 2131604521

ΦΑΞ : 2131604567

Καλλιθέα 29/1/2018

Αριθμός απόφασης 1079

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.

β. Του άρθρου 11 της Δ.ΟΡΓ.Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε (ΦΕΚ 968 Β/22.03.2017) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε)»

γ. Την ΠΟΛ 1064/2017 Απόφαση του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε ΦΕΚ Β 1440/27-4-2017.

2.Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016 /30.08.2016(ΦΕΚ Β 2759 / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4.Την από 2/10/2017 και με αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανή προσφυγή τηςΑΦΜ, κατοίκου ΚΗΦΙΣΙΑΣ, οδός Τ.Κ 14561 κατά της υπ' αριθ./27-8-2017 πράξης διοικητικού προσδιορισμού του φόρου ΕΝΦΙΑ έτους γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης 2017 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΚΗΦΙΣΙΑΣ και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5.Την υπ' αριθ./27-8-2017 πράξη διοικητικού προσδιορισμού του φόρου ΕΝΦΙΑ έτους γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης 2017 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΚΗΦΙΣΙΑΣ της οποίας ζητείται η ακύρωση.

6.Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7.Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α2 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 2/10/2017 και με αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανούς προσφυγήςη οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθ./27-8-2017 πράξη διοικητικού προσδιορισμού του φόρου ΕΝΦΙΑ έτους γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης 2017 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΚΗΦΙΣΙΑΣ επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας φόρος ποσού 9.597,96€.

Η διαφορά φόρου προέκυψε με βάση την υποβολή δηλώσεων στοιχείων Ε9.

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση της παραπάνω πράξης διοικητικού προσδιορισμού φόρου προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους :

1.Ο καταλογισθείς φόρος είναι μη νόμιμος. Αμφισβήτηση του ύψους των αντικειμενικών αξιών. Αναντιστοιχία αντικειμενικής και εμπορικής αξίας. Η ΠΟΛ 1009/20-1-2016 που εκδόθηκε κατόπιν των 4003/2014 και 4446/2015 αποφάσεων της Ολομέλειας ΣΤΕ δεν είναι η προσήκουσα

2. ο καταλογισμός συμπληρωματικού φόρου συνιστά διπλή φορολόγηση και αντίκειται στις διατάξεις των άρθρων 4 παρ 5 και 78 παρ 1 του Συντάγματος.

3. Παραβίαση του Ελληνικού και Ευρωπαϊκού Δικαίου. Αντισυνταγματικότητα (άρθρα 4 παρ 1,5,17,20,25 και 78).

4. Οικονομικά αδυναμία και έλλειψη φοροδοτικής ικανότητας.

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 παρ 1 του Ν 4223/2013 ορίζεται ότι από το έτος 2014 και για κάθε επόμενο ,επιβάλλεται Ενιαίος Φόρος Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝΦΙΑ) στα δικαιώματα της παραγράφου 2 του παρόντος σε ακίνητα που βρίσκονται στην Ελλάδα και ανήκουν σε φυσικά ή νομικά ή σε κάθε είδους νομικές οντότητες την 1^η Ιανουαρίου κάθε έτους.

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ 2 του Ν 4223/2013 επιβάλλεται στα εμπράγματα δικαιώματα της πλήρους κυριότητας τη ψιλής κυριότητας, της επικαρπίας, της οίκησης και της επιφανείας επί ακινήτου ...Εξαιρετικά επιβάλλεται και στο δικαίωμα της νομής ή οιονεί νομής, της κατοχής καθώς και στη δέσμευση δικαιωμάτων επί του ακινήτου από τον Ο.Τ.Α σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 του άρθρου 2.

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ 3 του Ν 4223/2013 ο ΕΝΦΙΑ ισούται με το άθροισμα του κύριου φόρου επί του κάθε ακινήτου και του συμπληρωματικού φόρου επί της συνολικής αξίας των δικαιωμάτων επί των ακινήτων του υποκείμενου στο φόρο.

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 παρ 4 του Ν 4223/2013 τα δικαιώματα επί των οποίων επιβάλλεται ο ΕΝ.Φ.Ι.Α ετησίως είναι αυτά που υπάρχουν την 1^η Ιανουαρίου του έτους φορολογίας ,ανεξάρτητα από μεταβολές που τυχόν επέρχονται κατά την διάρκεια του έτους αυτού και ανεξάρτητα από τη μεταγραφή του τίτλου κτήσης.

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ 4 του Ν 4223/2013 τα δικαιώματα επί των οποίων επιβάλλεται ο ΕΝΦΙΑ ετησίως είναι αυτά που υπάρχουν την 1^η Ιανουαρίου του έτους φορολογίας , **ανεξάρτητα από μεταβολές που τυχόν επέρχονται κατά την διάρκεια του έτους αυτού και ανεξάρτητα από την μεταγραφή του τίτλου κτήσης.**

Επειδή η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι βάση των διατάξεων του άρθρου 41 παρ 1 του Ν 1249/1982 και σε συνδυασμό με τις ΠΟΛ 1034 , ΠΟΛ 1036, 1020564/487/00ΤΥ/Δ ΦΕΚ 269Β/28-2-2007 οι αντικειμενικές αξίες των υπό κρίση ακινήτων του καθορίστηκαν στις 28/2/2007 και μέχρι

σήμερα δεν έχουν αναπροσαρμοστεί μεσούσης της ύφεσης που μετεξελίχθηκε σε οικονομική κρίση, η διοίκηση παρανόμως παρέλειψε να εκδώσει κανονιστική πράξη και τούτο με την απολύτως αναγκαία και λόγω συνθηκών μείωση της αξίας των ακινήτων με την οποία κρίθηκε ότι υφίσταται αναντιστοιχία μεταξύ πραγματικών αξιών των ακινήτων και αντικειμενικών αξιών ο φόρος που της επιβλήθηκε αντίκειται στις διατάξεις της παρ 5 του άρθρου 4 του συντάγματος. Ο ανωτέρω ισχυρισμός του είναι σε κάθε περίπτωση πλήρως αβάσιμος, αυθαίρετος και καθόλα απορριπτέος με βάση την αρχή της στενής ερμηνείας των φορολογικών διατάξεων, η οποία υπαγορεύει την ερμηνεία των φορολογικών ρυθμίσεων με βάση το γράμμα του νόμου. Η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 & 1 του Συντάγματος (ΣτΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος. Επί πλέον στη συγκεκριμένη περίπτωση, για τον προσδιορισμό του ΕΝΦΙΑ η Διοίκηση υποχρεούται, σύμφωνα με το άρθρο 4 του ν. 4223/2013, μεταξύ άλλων και σε εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 41 του ν. 1249/1982 περί αντικειμενικού τρόπου προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας των ακινήτων, καθώς και των εν ισχύ αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών περί αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών εξάλλου, οι κανονιστικές αποφάσεις της Διοίκησης προσβάλλονται με αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του ΣτΕ.

Επειδή όπως προκύπτει από την εισηγητική έκθεση του Ν. 4223/2013, ο νομοθέτης με την επιβολή του ΕΝΦΙΑ επί της περιουσίας, απέβλεψε, επιτρεπτός κατά το άρθρο 78 παρ. 1 του Συντάγματος, στην φοροδοτική ικανότητα που απορρέει από αυτή καθεαυτή την κατοχή της ακίνητης περιουσίας, ως φορολογητέας ύλης διαφορετικής από το εισόδημα, δοθέντος ότι, κατά την συνταγματική αυτή διάταξη, αντικείμενο φορολογικής επιβαρύνσεως μπορούν να αποτελέσουν όχι μόνον το εισόδημα, αλλά, αυτοτελώς, και η περιουσία, οι δαπάνες ή οι συναλλαγές (ΣτΕ 1972/2012, ΣτΕ 3343/2013).

Ως εκ τούτου, η ύπαρξη προσόδου από το ακίνητο δεν αποτελεί προϋπόθεση ή κριτήριο υπαγωγής στον ΕΝΦΙΑ. ούτε, άλλωστε, η μη συνεκτίμηση, κατά την επιβολή του επιδικίου φόρου, της υπέρξεως (ή μη) εισοδήματος από το βαρυνόμενο ακίνητο συνιστά, μόνη αυτή, παράβαση της συνταγματικής αρχής της ίσης, αναλόγως της φοροδοτικής ικανότητας εκάστου, επιβαρύνσεως, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι δεν διαθέτει μετρητά σε τραπεζικούς λογαριασμούς το εισόδημα της ανέρχεται σε 11.251,04 € δεν διαθέτει φοροδοτική ικανότητα και πρέπει τα ακίνητα της να απαλλάσσονται της επιβολής του ΕΝΦΙΑ είναι αβάσιμος βάση των προαναφερόμενων διατάξεων.

Επειδή η διοίκηση δεσμεύεται από τους κανόνες των παρ. 1 και 2 του άρθρου 7 του Ν. 4223/2013 ως προς τις προϋποθέσεις χορήγησης έκπτωσης επί του ΕΝΦΙΑ, οι οποίες και απαριθμούνται περιοριστικά στο νόμο, καθώς και από τη με αριθ. ΠΟΛ. 1231/2014 «Διαδικασία χορήγησης

εκπτώσεων επί του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) σε φυσικά πρόσωπα, έτους 2014» απόφαση της Γ.Γ.Δ.Ε., η οποία έχει εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση της παρ. 4 του άρθρου 7 του Ν. 4223/2013.

Επειδή κατ' εφαρμογή δε των ανωτέρω διατάξεων, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας περί στέρησης φοροδοτικής ικανότητας δεν επαρκεί για την χορήγηση έκπτωσης επί του οφειλόμενου ΕΝΦΙΑ, δεδομένου ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις, οι οποίες τίθενται από τις ανωτέρω διατάξεις του νόμου και της σχετικής κανονιστικής απόφασης της Γ.Γ.Δ.Ε..

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 παρ 4 του Ν 4223/2013 για τον καθορισμό του ΕΝ. Φ.Ι.Α λαμβάνεται υπόψη η πραγματική κατάσταση του ακινήτου. Η πραγματική κατάσταση του ακινήτου προκύπτει από την οριστική εγγραφή στο κτηματολογικό γραφείο. Αν δεν υπάρχει οριστική εγγραφή, λαμβάνονται υπόψη τα στοιχεία του ακινήτου ,όπως προκύπτουν από τον τίτλο κτήσης. Αν δεν υπάρχει τίτλος κτήσης ,λαμβάνονται υπόψη τα στοιχεία της πραγματικής κατάστασης του ακινήτου .Αν η πραγματική επιφάνεια του ακινήτου υπερβαίνει αυτή που αναγράφεται στη οριστική εγγραφή στο κτηματολογικό γραφείο ή στον τίτλο κτήσης ή στην άδεια οικοδομής ή έχει γίνει αλλαγή της χρήσης του ακινήτου, λαμβάνεται υπόψη η πραγματική επιφάνεια και η πραγματική χρήση του ακινήτου.

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ1 του Ν 4223/2013 ο υπολογισμός του κύριου φόρου που αναλογεί στα δικαιώματα επί των κτισμάτων υπολογίζεται με βάση τη γεωγραφική θέση , την επιφάνεια ,την χρήση ,την παλαιότητα τον όροφο και τον αριθμό προσόψεων του κτίσματος .Η γεωγραφική θέση του κτίσματος προσδιορίζει την τιμή ζώνης στην οποία υπάγεται αυτό, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 41 του Ν 1240/1982 και των αποφάσεων του Υπουργείου Οικονομικών που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότηση του....

Επειδή ο υπολογισμός του κύριου και του συμπληρωματικού φόρου ΕΝΦΙΑ διενεργείται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 4 και 5 του Ν 4223/31-12-2013 η επιβολή του φόρου στηρίζεται στο δικαίωμα του δημοσίου να επιβάλει και να εισπράττει το φόρο με βάση του δημοσίου δικαίου φορολογική έννομη σχέση που έχει ως αρχή την συνεισφορά στα δημόσια βάρη ανάλογα με την φοροδοτική ικανότητα των πολιτών ,ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι παραβιάζεται η συνταγματική αρχή της ισότητας με βάση την φοροδοτική ικανότητα και συνιστά υπέρμετρη επιβάρυνση της ιδιοκτησίας επικαλούμενη το άρθρο 4 παρ 5 και το άρθρο 17 αντίστοιχα του συντάγματος, είναι παντελώς αυθαίρετη διότι η επιβολή του φόρου ΕΝΦΙΑ έγινε λαμβανομένου υπ όψιν των διατάξεων των προαναφερόμενων άρθρων επιπρόσθετα δε ο έλεγχος της συνταγματικότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 2 και 93 παρ. 4 του Συντάγματος, ανήκει στη δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οργάνων της Διοίκησης, τα οποία οφείλουν να εφαρμόζουν το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο.

Επειδή σύμφωνα με την ΠΟΛ 1009/18-1-2016 αναπροσαρμόστηκαν οι αντικειμενικές αξίες των ακινήτων κατ εξουσιοδότηση της διάταξης του άρθρου 41 του ν 1249/1982 σε συμμόρφωση προς την απόφαση υπ. αρ. 4003/2014 του ΣΤΕ .Η ως άνω ΠΟΛ θα ισχύσει από 21/5/2015. Ο επιβληθείς ΕΝΦΙΑ 2016 υπολογίστηκε ήδη επί της προσαρμοσθείσας αξίας ο ισχυρισμός της

προσφεύγουσας ότι για η αξία του κρινόμενου ακινήτου ελήφθησαν υπόψη οι διατάξεις της ως άνω ΠΟΛ αλλά δεν είναι η προσήκουσες είναι αόριστος και αβάσιμος.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της από 2/10/2017 και με αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανή προσφυγή τηςΑΦΜ, κατοίκου ΚΗΦΙΣΙΑΣ, οδός Τ.Κ 14561 κατά της υπ' αριθ./27-8-2017 πράξης διοικητικού προσδιορισμού του φόρου ΕΝΦΙΑ έτους γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης 2017 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΚΗΦΙΣΙΑΣ

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

9.597,96€

Το παραπάνω ποσό βεβαιώθηκε με τη από 27/8/2017 πράξη διοικητικού προσδιορισμού Έτους 2017 (ΑΧΚ) της Α.Α.Δ.Ε και είναι καταβλητέο εντός των προθεσμιών που αναγράφονται επ' αυτού.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

Η Υπάλληλος του Τμήματος

Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α2

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΜΠΟΣΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της